

[Glistrup.]

komstskattelettelseskrav 5-6 mia kr. eller mere ud i fremtiden ved noget, der i den grad går på tværs af, hvad der er aftalt og hvad der er fastsat under valgkampen.

Derfor må man håbe, at der bliver bred tilslutning både blandt de 4 forligspartier og blandt de andre partier i salen til, at det bliver prøvet ved en folkeafstemning, om disse natlige forligsaftaler her på Christiansborg virkelig kan holde til at komme ud i lyset hos befolkningen. Det er det, der må være målet med forhandlingen her, at vi får denne efterprøvelse.

Ud over disse hovedprincipper skal vi jo her ved anden behandling tage stilling til nogle ændringsforslag. Med hensyn til disse ændringsforslag er vi enige med hr. Per Hækkerup vedrørende det første og andet ændringsforslag, vi anbefaler med andre ord at stemme ja til dem. De tager nogle ganske små brodder ud af loven og gør den altså lidt mindre skadelig, end den ellers ville være.

Med hensyn til ændringsforslagene nr. 3 og 4 er det klart, at man må vælge enten det ene eller det andet. Det er simpelt hen forslag, som teknisk går ud på, at man for at undgå administrativt besvær skal kunne slutte sager, der ikke er noget betragteligt provenu forbundet med. Fra fremskridtspartiets side har vi altså noget mere tillid til den mand, der er arbejdsminister i 1977, end man har fra den anden side; vi vil give ham noget videregående beføjelser. Nu ved vi jo ikke med sikkerhed, hvilket parti han repræsenterer til sin tid, men de, der har fortrøstning til arbejdsministeren i 1977, bør stemme for ændringsforslag nr. 3 og ikke for ændringsforslag nr. 4.

Hvad endelig angår ændringsforslag nr. 5 er det vor opfattelse, at det er urimeligt i en særlov som denne at indføre særlige regler, som gør det lettere for en statslig debitor eller en halvofficiel debitor som ATP at få det bedre end andre debitorer, der ikke har det samme kontormaskineri. Vi finder, det er urimeligt på den måde, som forslagsstillerne gør i ændringsforslag nr. 5, at fravige gældsloven til fordel for ATP sammenlignet med så mange andre debitorer her i landet, og derfor anbefaler vi, at man stemmer imod ændringsforslag nr. 5.

Christophersen (V):

Regeringens mål ved forelæggelsen af kriseforslagene i begyndelsen af januar var ganske klart at samle et arbejdsdygtigt flertal omkring løsningen af de økonomiske problemer, og jeg tror, man nu må konstatere, at denne opgave er løst. Der kan naturligvis være uenighed om, hvor fuldendt løsningen er. Der kan være uenighed om, hvorvidt alle de valgte midler er de mest hensigtsmæssige. Men jeg tror, alle må erkende, at det nu er lykkedes at skabe et arbejdsdygtigt flertal her i denne sal, et arbejdsdygtigt flertal, der også går hen over midten.

Det skyldes naturligvis først og fremmest, at socialdemokratiet nu har vedkendt sig et medansvar for den økonomiske politik, og at to af folketingets nye partier positivt og ansvarsbevidst har deltaget i arbejdet med udformningen af en økonomisk politik. Det tror jeg, når vi ser væk fra det mere saglige indhold, vel nok er den mest betydningsfulde side af den sag, vi behandler i dag. Jeg tror, det vil have en vældig betydning for det fremtidige arbejde her i folketinget, at det nu på denne måde er demonstreret, at selv om vi er ti forskellige partier — måske endda elleve forskellige — så er det altså alligevel muligt at samle et flertal, også omkring de vigtige ting.

Man kan jo stille sig selv spørgsmålet: hvad havde været konsekvensen, hvis det ikke havde været muligt dels at få socialdemokratiet til at vedkende sig det ansvar, som det største parti ganske naturligt måtte føle, og hvad havde været konsekvensen, hvis ingen af de nye partier positivt og ansvarsbevidst var gået ind i udformningen af en økonomisk politik, der kunne samle et flertal? Ja, man behøver ikke at være særlig fantasifuld for i hvert fald at konstatere, at så var der sket det, at vi ikke kunne arbejde, og at de problemer, som bliver større og større dag for dag, da til sidst havde fået et omfang, så vi måske havde mistet kontrollen med dem.

Den omstændighed, at det er lykkedes at samle et flertal, understreges også af det forhold, at der jo ikke i denne sal er noget samlet alternativ til forliget. Det skal jeg ikke kommentere meget, men jeg vil blot konstatere det. Det er jo ikke sådan, at man